

วิธีดำเนินงาน

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสามารถในการสะกดคำในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ว่า คำที่นักเรียนสะกดผิดมีอะไรบ้าง รูปของการสะกดคำผิดนั้นเป็นอย่างไร เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนและนักเรียนได้ตระหนักในข้อผิดพลาดเหล่านั้น เพื่อหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะปรับปรุงหรือขจัดข้อผิดพลาดเหล่านั้นให้หมดสิ้นไป การที่จะได้มาซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้มีวิธีการดำเนินงานดังนี้คือ

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนทั้งชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 400 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวนหนึ่งห้องเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลแต่ละโรงเรียน ในกรุงเทพมหานครจำนวน 10 โรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ เป็นตัวแทนประชากรทั้งหมด จึงไม่แบ่งเป็นนักเรียนเก่งหรืออ่อนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนี้ คือ

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนและประเภทของโรงเรียนที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากร

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	ประเภทของโรงเรียน	จำนวนนักเรียน-คน
1	ไตรมิตรวิทยาลัย	ชาย	38
2	วัดบวรนิเวศ	ชาย	45
3	วัดราชบพิธ	ชาย	41
4	วัดสุทธิวราราม	ชาย	41
5	สวนกุหลาบวิทยาลัย	ชาย	42
6	สตรีวิทยา	หญิง	33
7	สตรีมหาพฤฒาราม	หญิง	46
8	สตรีศรีสุริโยทัย	หญิง	40
9	สตรีศรีอยุธยา	หญิง	33
10	เบญจมราชาลัย	หญิง	41
รวม			400

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ส่วนที่หนึ่งได้จากการรวบรวมข้อมูลที่เป็นคำนิคจากสมุดแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่วนที่สองได้จากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ (Test)

ตอนที่หนึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นคำนิคจากสมุดแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาว่า ในงานเขียนประจำวันของนักเรียน โดยทั่วไปนักเรียนเขียนสะกดคำใดคบบ้าง จะได้พิจารณาหาวิธีดรรแก้ไขต่อไป

เพื่อให้ได้ข้อมูลเหล่านี้ มีวิธีดำเนินงานดังนี้ คือ

1. ติดต่ออาจารย์ใหญ่โรงเรียนต่าง ๆ ที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากร เพื่อขอความร่วมมือและชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยใช้จดหมายแนะนำตัวจากกองควบคุมโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. เข้าพบอาจารย์หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อขอทราบจำนวนห้องเรียน และลักษณะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนั้น ๆ เป็นแนวทางในการพิจารณาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างห้องเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ให้มีนักเรียนคลงกัน ไปทั้งนักเรียนเก่งและอ่อน
3. หลังจากได้ห้องเรียนตามต้องการแล้ว ติดต่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบการสอนภาษาอังกฤษของชั้นเรียนนั้น ๆ เพื่อขอความร่วมมือในการรวบรวมสมุดแบบฝึกหัดของนักเรียนในชั้นเรียนเหล่านั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 400 เล่ม ครบตามจำนวนนักเรียนทั้งหมด
4. เนื้อหาในแบบฝึกหัดตรงกับหลักสูตรภาคต้นและกลาง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดทางไวยากรณ์ (Grammar Drill) แบบฝึกหัดอ่านเอาเรื่อง (Comprehension Exercise) การเขียนตามคำบอก (Dictation) และการแต่งความ (Composition) จึงเชื่อได้ว่ามีความแม่นยำตรงทางเนื้อหา (Content Validity)
5. นำแบบฝึกหัดของนักเรียนที่ได้มาตรวจสอบหาคำผิด โดยพิจารณาจากคำทุกคำที่ปรากฏอยู่ในแบบฝึกหัด เขียนรวบรวมไว้ เนื่องจากเป็นระยะเวลาเรียนแรกของการศึกษากังนั้นจึงมีแบบฝึกหัดไม่มากนัก รวมจำนวนคำที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้ 2301 คำ คำเหล่านี้ประกอบด้วยคำที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วในชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และคำใหม่ที่เริ่มเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

ตารางที่ 2 จำนวนคำผิดและสมุดแบบฝึกหัดของนักเรียนที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากร
และวันเดือนปีที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

ลำดับที่	วัน เดือน ปี	โรงเรียน	จำนวนสมุด-เล่ม	จำนวนคำ-ค่า
1	5-6 กันยายน 2515	เบญจมาภรณ์	41	243
2	7-8 กันยายน 2515	วัดราชพิศ	41	352
3	11-12 กันยายน 2515	สตรีวิทยา	33	137
4	13-14 กันยายน 2515	วัดบวรนิเวศ	45	244
5	18-19 กันยายน 2515	สวนกุหลาบวิทยาลัย	42	231
6	21-22 กันยายน 2515	สตรีมหาพฤฒาราม	46	255
7	25-26 กันยายน 2515	ไตรมิตรวิทยาลัย	38	249
8	27-28 กันยายน 2515	สตรีศรีอยุธยา	33	234
9	2-3 ตุลาคม 2515	วัดสุทธิวาราม	41	342
10	4-5 ตุลาคม 2515	สตรีศรีสุริโยทัย	40	245
รวม			400	2301

6. นำคำที่ได้ทั้งหมด 2301 คำ มาพิจารณาร่วมกันโดยไม่แบ่งแยกโรงเรียน เพื่อหาความถี่ของคำที่ปรากฏซ้ำ ๆ กัน คำใดที่ตรงกับคำในแบบทดสอบที่เตรียมไว้ถือว่า ไม่ใช่ เขียนเป็นรอยคะแนนไว้ ได้คำทั้งสิ้น 430 คำ คิดเป็นร้อยละ 63.24 ของจำนวนคำทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

7. นำรูปคำที่ปรากฏซ้ำกันของคำแต่ละคำมาพิจารณาจัดกลุ่ม ตามรูปแบบของการสะกดคำผิดที่เหมือนกัน เขียนเป็นรอยคะแนนของความถี่ของรูปแบบการสะกดผิดแต่ละรูปไว้

8. นำจำนวนคะแนนทั้งหมดที่ได้คิดเทียบเป็นร้อยละ เรียงลำดับร้อยละของคำที่นักเรียนเขียนผิดจากมากไปหาน้อย พร้อมกับรูปแบบของการสะกดคำผิดในลักษณะต่าง ๆ กัน เรียงลำดับตามจำนวนร้อยละของรูปแบบที่นักเรียนเขียนผิดจากมากไปหาน้อย เสนอในตารางแยกกัน ดูได้จากตารางที่ 1 ในภาคผนวก ก.

ตอนที่สอง

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ (Test)

การเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาว่า ในจำนวนคำศัพท์ที่นักเรียนเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น นักเรียนสะกดคำผิดมากน้อยเพียงใด และรูปแบบของการสะกดผิดนั้นปรากฏในรูปแบบใดบ้างเพื่อให้ได้ข้อมูลเหล่านี้ มีวิธีดำเนินงานดังนี้ คือ

การเตรียมสร้างแบบทดสอบ

ศึกษาหลักการในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ พบว่า เจ. เรย์มอนด์ เกอร์เบอร์ริช⁵⁹ (J. Raymond Gerberich) ได้กล่าวถึงธรรมชาติของความสามารถในการเขียนสะกดคำไว้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำของแต่ละบุคคล หมายถึงความสามารถในการเรียงพยัญชนะ สระ ได้อย่างถูกต้อง ในการเขียนคำต่าง ๆ แต่เนื่องจากคำต่าง ๆ มีระดับความยากง่าย แยกต่างหาก โอกาสของบุคคลที่จะได้รับความสำเร็จในการเขียนสะกดคำก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย จึงได้เสนอหลักในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำไว้ว่า ควรจะพิจารณาถึงปัญหาต่อไปนี้อย่างรอบคอบ คือ

1. จะเลือกคำจากที่ไหนมาสร้างแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบจะประกอบด้วยคำจำนวนเท่าใด จึงจะให้ค่าความเชื่อมั่นได้

⁵⁹J. Raymond Gerberich, Harry A. Green and A.N. Jorgensen, Measurement and Evaluation in the Modern School (New York: David Mckay Co., 1962), p. 390.

3. ในการทดสอบควรเลือกคำที่มีระดับความยากง่ายเพียงใด
4. ควรสร้างแบบทดสอบในลักษณะใด⁶⁰

การเลือกคำ

1. การเลือกคำจากแบบเรียน ซึ่งไม่ทราบว่าคำเหล่านั้นมีความสำคัญในสังคมเพียงใด ควรจะหาความเที่ยงตรง (Valid Content) ของแบบทดสอบนั้น⁶¹
2. ควรเลือกคำที่มีความสำคัญในทางสังคมและเป็นคำที่ยากพอควร โดยได้ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติมาแล้ว⁶²
3. ถ้าต้องการทดสอบผู้ที่มีความสามารถแตกต่างกันมาก ควรใช้คำที่มีระดับความยากจากร้อยละ 14-86 รายเฉลี่ยของความยากร้อยละ 50 ซึ่งจะช่วยให้การกระจายของคะแนนใกล้เคียงกับการกระจายแบบโค้งปกติ⁶³
4. เพื่อคัดถอนปัญหาต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้น ควรเลือกคำที่ผู้เรียนมีโอกาสจะเขียนผิดตั้งแต่ร้อยละ 40-70 ในการทดสอบ⁶⁴
5. คำที่จะนำมาใช้ควรมีความยากพอสมควร และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างมา⁶⁵

⁶⁰Ibid., p. 392.

⁶¹Ibid.

⁶²Ibid.

⁶³Ibid., p. 393.

⁶⁴Ibid.

⁶⁵James M. Bradfield and Stewart H. Moredock, Measurement and Evaluation in Education (New York: The Macmillan Company, 1957), p. 244.

6. การเลือกคำที่มีความยาวและความหมาย มีความซับซ้อนในการเขียน โดยเฉพาะความยาวของคำจะสามารถพิจารณาถึงความยากของคำได้ที่ดีที่สุด⁶⁶

จำนวนคำ

1. สำหรับแบบทดสอบเพื่อสำรวจประสิทธิภาพการเขียนสะกดคำ ใช้ประมาณ 25 คำก็พอ⁶⁷
2. โดยทั่วไปแล้วใช้ประมาณ 25-30 คำ ก็สามารถทราบความแตกต่างของความสามารถทางการเขียนสะกดคำแล้ว⁶⁹
3. ถ้าต้องการทราบความสามารถของการเขียนสะกดคำของแต่ละคน ก็ควรมีตั้งแต่ 100 คำเป็นอย่างน้อย⁶⁹
4. จำนวนคำที่ใช้ในแบบทดสอบยิ่งมากคำยิ่งให้ค่าความเชื่อมั่นสูง⁷⁰

รูปแบบของการทดสอบ

รูปแบบของการทดสอบการเขียนสะกดค่านั้น ยังไม่ปรากฏว่ามีแบบใดที่เหมาะสมที่สุด แต่ละแบบมีส่วนดีและส่วนเสียต่างกัน มีผู้ศึกษาว่า แบบทดสอบที่ให้ระลึกคำได้ (Recall) ดีกว่า และยากกว่าแบบทดสอบที่โหว้จำ (Recognition) มีหลักฐานอ้างอิง

⁶⁶Richard H. Bloomer, "Word Length and Complexity of Variable Spelling Difficulty," Journal of Educational Research, Vol. 49 (Nov., 1954, Sept., 1955, May, 1956), p. 531.

⁶⁷J. Raymond Gerberich and Others, op. cit., p. 394.

⁶⁸Ibid.

⁶⁹Ibid.

⁷⁰James M. Bradfield and Others, loc. cit.

หลายประการที่กล่าวได้ว่า แบบทดสอบที่ให้ระลึกได้ ที่เขียนในรูปประโยคให้ความเที่ยงตรง และประหยัดที่สุด โดยครูผู้ทำการทดสอบอ่านคำในรูปประโยคซ้ำกัน 2 ครั้ง แล้วจึงให้เขียน คำนั้น⁷¹ แต่รูปแบบของการทดสอบการเขียนสะกดคำที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ แบบทดสอบที่ให้เลือกคำที่เขียนถูกต้องเพียงคำเดียว จากคำที่เขียนผิดอีกจำนวนหนึ่ง⁷²

การสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

จากหลักดังกล่าวข้างต้น นำมาพิจารณาจัดแปลงใช้ให้เหมาะสมกับการทดสอบการเขียนสะกดคำในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

การเลือกคำ

เพื่อให้ได้คำมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ คำที่จะใช้ในการทดสอบครั้งนี้พิจารณาคัดเลือกมาจากแบบเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่เป็นคำที่นักเรียนระดับนี้จำเป็นต้องเรียนรู้ เข้าใจและใช้ได้ โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับประมวลคำศัพท์ในภาคผนวกของประมวลการสอนและคู่มือครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น⁷³ นับว่าแบบทดสอบนี้มีความแม่นยำทางเนื้อหา (Content Validity) รวมคำที่คัดเลือกมาทั้งหมด 250 คำ คิดเป็นร้อยละ 36.76 ของจำนวนคำทั้งหมด

รูปแบบของแบบทดสอบ

เนื่องจากว่าปัจจุบันรูปแบบของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำนั้นยังไม่ปรากฏว่ามีแบบใดที่เหมาะสมที่สุด แต่ละแบบมีส่วนดีและส่วนเสียต่างกัน ดังนั้นการทดสอบครั้งนี้จึงสร้าง

⁷¹ Ernest Horn, op. cit., p. 1259.

⁷² James M. Bradfield, loc. cit.

⁷³ กรมวิสามัญศึกษา, ประมวลการสอนและคู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514), หน้า 296-301.

แบบทดสอบหลาย ๆ แบบประกอบกัน เพื่อทดสอบความสามารถของนักเรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น แบบทดสอบความสามารถในการจำคำได้ (Recognition Test) แบบทดสอบความสามารถที่จะเขียนเป็นคำ ๆ (Production Test) และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนตามคำบอก (Dictation) จากการศึกษาแบบทดสอบและหลักการสร้างแบบทดสอบ การสะกดคำต่าง ๆ ข้างต้น นี้ว่ารูปแบบของแบบทดสอบนี้มีความแม่นยำทางรูปแบบ

ลักษณะของแบบทดสอบ

นำคำทั้งหมดที่คัดเลือกไว้ 250 คำ มาพิจารณาจากกลุ่มดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยคำที่มีสระผสม ei หรือ ie โดยให้นักเรียนเติมสระทั้ง 2 แบบนี้ลงในช่องว่างระหว่างคำที่ให้ไว้ให้ถูกต้อง รวมจำนวนคำในส่วนนี้ 32 คำ

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วยประโยคที่มีคำผิดปรากฏอยู่ประโยคละ 1 คำ จำนวน 54 ประโยค โดยให้นักเรียนพิจารณาคำทุกคำในแต่ละประโยคที่ให้ไว้ ว่าปรากฏรูปคำที่สะกดผิดหรือไม่ ถ้ามีให้แก้ไขให้ถูกต้องในช่องว่างที่ให้ไว้ท้ายประโยค ถ้าไม่ปรากฏคำที่สะกดผิดให้ใส่เครื่องหมายถูกไว้แทน รวมคำในส่วนนี้ 54 คำ

ส่วนที่ 3 เป็นการรวมคำเข้าด้วยกันตามแบบต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ โดยให้นักเรียนเขียนรูปที่สมบูรณ์ของคำและพยางค์ลงในช่องว่างที่ให้ไว้ รวมจำนวนคำในส่วนนี้ 62 คำ

ส่วนที่ 4 ให้รูปแบบของการสะกดคำที่ถูกและผิดไว้ นักเรียนจะได้พิจารณาว่าคำใดถูกหรือผิดอย่างไร โดยใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดในช่องว่างที่กำหนดให้ มีจำนวนทั้งสิ้น 52 คำ

ส่วนที่ 5 เป็นการเขียนตามคำบอกที่ลือคำ โดยใช้เครื่องบันทึกเสียง (Tape Recorder) บันทึกเสียงคำที่ใช้ในการเขียนนี้ไว้โดยผู้พูดที่เป็นเจ้าของภาษา (Native Speaker) การบอก (Dictate) ถือตามหลักการเขียนคำบอกที่ชักันทั่วไป คือ อ่านให้ฟังหนึ่งครั้งก่อน และอ่านคำแต่ละคำ 2 ครั้ง ในระยะห่างกันประมาณ 5 วินาที รวมจำนวนทั้งสิ้น 50 คำ

ดูตัวอย่างแบบทดสอบที่ภาคผนวก ข.

การทดสอบ

1. หลังจากได้แบบทดสอบแล้ว นำแบบทดสอบนี้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิงจากโรงเรียนต่าง ๆ กัน คือ โรงเรียนวัดแจ้งร้อน โรงเรียนนนทรีวิทยา ทำการทดสอบโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดเวลาในการทดสอบให้เหมาะสมดังนี้คือ

นักเรียนคนที่หนึ่ง	ทำแบบทดสอบเสร็จในเวลา	62 นาที
นักเรียนคนที่สอง	ทำแบบทดสอบเสร็จในเวลา	57 นาที
นักเรียนคนที่สาม	ทำแบบทดสอบเสร็จในเวลา	52 นาที
นักเรียนคนที่สี่	ทำแบบทดสอบเสร็จในเวลา	41 นาที
นักเรียนคนที่ห้า	ทำแบบทดสอบเสร็จในเวลา	39 นาที

เฉลี่ยแล้วนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบได้ในเวลา 50 นาที เป็นเวลาสำหรับทำแบบทดสอบส่วนที่ 1-4 35 นาที และส่วนที่ 5 15 นาที จึงไม่ตัดทอนค่าให้น้อยลง เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาค่าที่นักเรียนสะกดมีความีค่าไคช่างให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ทดสอบ (Pre-Test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่ม C ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 34 คน ในวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2515 เวลา 9.20 - 10.10 น. รวมเวลาทั้งสิ้น 50 นาที โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะ

ก. พิจารณาความไม่สมบูรณ์ของแบบทดสอบ ข้อบกพร่องต่าง ๆ จะได้แก้ไข

ข. พิจารณาหาอำนาจจำแนกความสามารถเด็กเก่งและอ่อน (Discrimination)

ค. พิจารณาหาระดับความยาก (Level of Difficulty) ของแบบทดสอบอำนาจจำแนกความสามารถเด็กเก่งและอ่อนและระดับความยากของแบบทดสอบได้จากการวิเคราะห์ข้อสอบ (Item Analysis) โดยใช้เทคนิค 27%⁷⁴ แล้วเปิดตาราง

⁷⁴ชาวล แพร์กูด, เทคนิคการวัดผล (พระนคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรเจริญทัศน์, 2507), หน้า 301.

วิเคราะห์ข้อสอบ (Item Analysis Table) ของ จุง เท ฟาน⁷⁵ เพื่อหาระดับความยากง่ายของข้อทดสอบแต่ละข้อ เมื่อคิดจากจำนวนเต็มทั้งหมด และหาอำนาจจำแนกนักเรียนเก่งออกจากนักเรียนอ่อน ผลปรากฏว่า ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้ออยู่ระหว่าง $-0.21 - 0.49$ และค่าระดับความยาก (p) อยู่ระหว่าง $0.05 - 0.48$

ดูรายละเอียดตารางที่ 4 ในภาคผนวก ก.

3. นำแบบทดสอบที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้ว* ไปทำการทดสอบจริง ตามลำดับวิธีดังนี้

คือ

ก. การเตรียมตัวก่อนไปทดสอบ

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบทดสอบ เพื่อความมีขอบกพร่องในการพิมพ์
อย่างไรบ้าง
2. ตรวจสอบจำนวนของแบบทดสอบให้ตรงกับจำนวนนักเรียนที่จะไปทำการทดสอบ
3. ตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องบันทึกเสียง เทป ที่จะใช้ในการบอก
เขียนคำตอบ
4. ไปทำการทดสอบด้วยตนเอง

ข. การดำเนินการทดสอบ

1. ชี้แจงให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการทดสอบครั้งนี้
2. แจกกระดาษทดสอบแก่นักเรียน
3. ชี้แจงเกี่ยวกับคำสั่ง วิธีการทำแบบทดสอบ
4. ชี้แจงให้ทราบถึงเวลาที่ใช้ในแบบทดสอบคือ ส่วนที่ 1-4 35 นาที
และส่วนที่ 5 15 นาที

*ดูภาคผนวก ข.

สำหรับวันเวลาที่ใช้ทดสอบปรากฏดังนี้คือ

ตารางที่ 3 วัน เดือน ปี ที่ใช้ทดสอบตามโรงเรียนต่าง ๆ

ลำดับที่	วัน	เดือน	ปี	ชื่อโรงเรียน
1	4	กันยายน	2515	เบญจมราชาลัย
2	7	กันยายน	2515	วัดราชบพิธ
3	11	กันยายน	2515	สตรีวิทยา
4	12	กันยายน	2515	บวรนิเวศ
5	19	กันยายน	2515	สวนกุหลาบวิทยาลัย
6	22	กันยายน	2515	สตรีมหาพฤฒาราม
7	25	กันยายน	2515	ไตรมิตรวิทยาลัย
8	28	กันยายน	2515	สตรีศรีอยุธยา
9	2	ตุลาคม	2515	สุทธิวาราม
10	4	ตุลาคม	2515	สตรีศรีสุริโยทัย

4. การตรวจให้คะแนน นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 นำรอยคะแนนทั้งหมดคิดเทียบเป็นร้อยละ เรียงลำดับร้อยละของคำที่นักเรียนเขียนผิดจากมากไปหาน้อย พร้อมกับรูปแบบของการสะกดคำผิดในลักษณะต่าง ๆ กัน เรียงลำดับตามจำนวนร้อยละของรูปแบบที่นักเรียนเขียนผิดจากมากไปหาน้อยเสนอในตารางแยกกัน คูได้จากตารางที่ 2 ในภาคผนวก ก.

5. การจัดการกับคะแนน นำคะแนนที่ได้จากตอนที่ 1 คือ จากสมุดแบบฝึกหัดของนักเรียน และตอนที่ 2 คือจากการทดสอบมารวมกัน เรียงลำดับร้อยละของคำที่นักเรียนเขียนผิดในลักษณะต่าง ๆ กัน เรียงลำดับจากจำนวนร้อยละของรูปแบบที่นักเรียนเขียนผิดจากมากไปหาน้อย เสนอในตารางที่ 3 ในภาคผนวก ก.

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อศึกษาความสามารถในการสะกดคำ รวมทั้งค่าที่นักเรียนสะกดผิดจากมากไปหาน้อย รูปแบบของการสะกดผิดนั้น และปัญหาในการสะกดคำของนักเรียน มีวิธีการวิเคราะห์เป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนใช้วิธีแจกแจงความถี่จำนวนร้อยละของค่าที่นักเรียนสะกดผิดจากมากไปหาน้อย ว่าระหว่างร้อยละ 50 - 100 ของค่าที่นักเรียนสะกดผิดมาก มีจำนวนค่าเท่าใด และระหว่างร้อยละ 0 - 50 มีจำนวนเท่าใด ถ้าจำนวนในกลุ่มแรกมีมากกว่าจำนวนค่าในกลุ่มหลังแสดงว่าความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ถ้าน้อยกว่าแสดงว่าความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง

2. การวิเคราะห์รูปการเขียนสะกดคำของนักเรียน จะทำการวิเคราะห์โดยละเอียดเฉพาะค่าที่นักเรียนสะกดผิดมากที่สุดระหว่างร้อยละ 50 - 100

3. การจัดกลุ่มลักษณะรูปแบบของการสะกดคำผิดของนักเรียนที่เป็นปัญหาในการสะกดคำที่จําแนกจัดกลุ่มจากทุก ๆ รูปแบบของการเขียนสะกดคำผิดแต่ละค่าของนักเรียนที่ผิดเหมือนกันเข้าด้วยกัน ตั้งแต่ร้อยละ 5 ของจำนวนนักเรียนที่สะกดรูปนั้น ๆ ผิด และมีจำนวนค่าตั้งแต่ 5 ค่าขึ้นไป